

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation).

FRANK SAKSER, president.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and
addresses of above officers: 109 Greenwich
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za leto velja list za Ameriko \$3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York 2.00
" Evropa za vse leto 4.50
" " , pol leta 2.50
" " , četr leta 1.75
V Evropo pošiljam skupno tri številke.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vzemi nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day, except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne
natisnejo.

Denar naj se blagovno pošiljeti na
Money Order.

Pri spremembah kraja naročnikov
prosim, da se nam tulji prejavič bivalisce
naznani, da hitrejši najlejmo naslovnikov.

"Glas Naroda"

100 Greenwich Street, New York City.
Telefon: 1279 Rector.

Gospodarsko nazadovanje.

Kterakoli dežela v gospodarskem
pogledu napreduje, tam je tudi dra-
ginja vseh potrebitih skoraj neiz-
gibna. Tekom gospodarskega na-
predka, kateri se je pri nas pribel leta
1900 in od tedaj naprej bil stalen,
so se vse potrebitne neprestano po-
draževalo tako, da so sedaj za pet-
deset odstotkov dražje, nego so bile
v dobi slabih časov leta 1896. Kakor
znano, prebivalstvo lahko kupuje, ka-
dar živi v blagostanju, in tedaj tudi
več potrebuje. Vsled tega tudi iz-
delki kvantitativno napredujejo in
posledica temu je podražitev. Ako
so po blagu v izdelku manj potre-
buje, postane tudi cenejše in to je ne-
varljiv znak nazadovanja gospodar-
skega razvoja.

Ta znak se je sedaj pojavi, kajti
obe trgovski agenturi, kteri izde-
ljujeta pri nas statistične podatke o ceni
raznega blaga, sta konstatirali, da so
cene s 1. oktobra (pri trgovini na
dobelj) nazadovale. Nazadovanje ce-
ne bakru, o katerem smo že poročali,
je imelo brezivorno velik vpliv na
trgovinice in 1. oktobra je padla tudi
cena zelenj, hombuža, volni, lesu itd.,
vsled česar mora pasti tudi cena iz-
delkov iz navedenih surrogatov. Cena
volnenim izdelkom je padla baš pred
par dnevi, in sicer za podprti cent
pri yardu.

Dasiravno se je ponekodi cena pre-
moga vseh prekuševanja povisala, je
cena premoga v splošnem oziru ven-
dar pa, in sicer ne slučajno, kajti
pomisli moramo, da je zima pred
vratmi. Tudi pri drugih pridelkih in
izdelkih je opaziti padanje cene, kar
vse nam dokazuje gospodarsko na-
zadovanje. Dokler se to nazadovanje
cen polagoma razvija, tako da trgo-
vinska kriza ne nastopi iznenadoma,
je to blagodejna in ne neverjal po-
java, kajti priznati moramo, da smo
gospodarski prehitro napredovali, kar
nikakor ni zdrav. Posledica temu
so brezupne razmere na denarnem
trgu, vseh katerih morajo povsem sol-
vena podjetja propasti, ker ni mo-
geče dobiti kredita.

Ravensdale, Wash.

Dragi gospod urednik:

Prosim, dovolite mi malo prostora
v predelih prijubljenega nam lista
"Glas Naroda". Poročati imam
namreč žalosten dogodek, ki se je pri-
pel v Cokedale, Colo., v bližini Tri-
nidada. V nedelje zjutraj dne 6. no-
tnika napravil se je bil rojak Ivan
Grilj iz Cokedale v bližino naseljeno
obiskat tamoznje rojake. V suknu
je pa imel revolver kalibra 45. Pred-
no je odhajal, je hotel pomagat gospodinji,
kjer je bil na stanovanju, skaf z vodo vzdignit; priponjivščju
je pa padel revolver iz žepa na tla,
se sprožil ter ga zadel v glavo. Kro-
gle mu je šla v desno lice in vrh gla-
ve ven, tako da je bil na mestu
mrtev.

Pokojnik je bil član društva sv.
Barbore, spadajoče v Forest City,
Pa., ter je bil v obči prijubljen. Do-
ma je bil iz Rupe, fara Jelšane v
Istri. Tukaj zapisujo dva brata, v sta-
rej domovini pa starše, brata in se-
stro. Bodil mu lahka tuja zemlja!

Fran Urbancič.

Italijani in Nemci.

Nemci in Italijani so si veliki pri-
jatelji in zavezni, ko gre za to, da
se mahne po Slovanih. Sicer pa si
med seboj srdito mejejo polena pod
noge. Čim prihaja nemški interes
v navskršje z italijanskim, in na-
rone, v hipo se jenjuje intimno prija-
teljstvo in gospoda nemška in itali-
janska so si najintimirne — sovraž-
niki. To spremjanje bojne fronte
v nemškem in italijanskem taboru se
posebno izrazito pokazuje ob vpraša-
nju italijanskega vsečilišča. V imenu
"kulture" so si Nemci in Italijani
zavezni proti Slovanom. Čim pa
pride vmes vprašanje italijanske-
ga vsečilišča — torej kulturnega za-
voda par excellence, — nečejo Nemci
nič čuti o italijanski kulturi!

Glasila vse politični smeri v nem-
škem taboru se odločno, vojevito upi-
rajo zahtevi Italijanov po lastnem
vsečilišču v Trstu. Iz teh izjav sledi,
da Nemci nikakor ne dovolje tak-
ega vsečilišča.

Ivan Bizjak.

Sedaj se je oglasil mnogočitani in
uvaževani list "Muenchener All-
gemeine Zeitung", ki izjavlja katego-
rično, da Nemci ne bi mogli nikdar
pridoljeti na v zahetbo Italijanov po
vsečilišču v Trstu, ni v zahetbo po-
priporavljaju diplomov, pridoljenih
v Italiji. Ne morejo — kateri prav-
i — zato, ker bi to zadelo v življen-

Pismo iz Hrvatske.

Zagreb, koncem septembra.

"Trst, mesto-matica irredentizma,
ne sme nikoli in nikdar dobiti itali-
janskega vsečilišča, in protest proti
takemu projektu ni niti druzge, nego
čin gole samobrambe. Pa tudi iz
čisto strategičnih vzrokov ne more
pri Trst v poštev. Vzlie Desio in
Išlu irredenta ni mrtva in italijanska
univerza v Trstu — ki bi bilo že po
naravi ogujšči irredentizma — bi
mogla donesti kedaj usodnih posledic.
Ali bi pa pripoznanje na italijanskih
vsečiliščih pridobljenih diplomov res
pomenjalo rešitev italijanskega vpra-
šanja? Po volji Italijanov naj bi
bilo to pripoznanje neomejeno. Tako
neomejeno pripoznanje je nemozno in
bi naletelo na najstrenji odpor. Sa-
je znano, na kakem znanstvenem gla-
su je marsikero italijansko vsečiliščo
še. In če bi njega slušatelji še od-
kriti izjavili, da po dovršenih študi-
jah pojdejo v Avstrijo, bodo zna-
stvena kvalifikacija, ki jo prinesejo
s seboj, gotovo še slabej. Irreden-
tizmu bi se s tem le podelijo večje
torišče nego dosedaj, ne glede na to,
da bi se moral občutiti kakor krivo-
ček, ako nemška država, v kateri so
visoke šole vsaj jednake avstrijskim,
ne bi imela te prednosti. Kjerkoli bi
se v Avstriji ustanovilo italijansko
vsečilišče, bi pomenjalo centralno
irredentizma, česar nevarnost za državo
se na višjih mestih še vedno pod-
enjuje. Ostaja torej kakor predlog,
o katerem se dā razpravljati, pripo-
znanje izpitov, položenih v Italiji,
ktero pa bi se moralno brezpogojno
omejiti: izključiti bi se moralno vsa
vsečilišča drugega in tretjega reda
in določiti izvestne dopolnilne izpite
za take predmete, ki se na italijanskih
vsečiliščih ali ne predavajo, ali
pa le nedostatno. Le to je pot, ki mora
hoditi avstrijska vlada, da do-
vede enkrat italijansko vsečiliščeno
vprašanje do rešitve."

DOPISI.

Primero, Colo.

Cenjeni gospod urednik:

Prosim, dovolite mi malo prostora
v predelih prijubljenega nam lista
"Glas Naroda". Poročati imam
namreč žalosten dogodek, ki se je pri-
pel v Cokedale, Colo., v bližini Tri-
nidada. V nedelje zjutraj dne 6. no-
tnika napravil se je bil rojak Ivan
Grilj iz Cokedale v bližino naseljeno
obiskat tamoznje rojake. V suknu
je pa imel revolver kalibra 45. Pred-
no je odhajal, je hotel pomagat gospodinji,
kjer je bil na stanovanju, skaf z vodo vzdignit;
priponjivščju je pa padel revolver iz žepa na tla,
se sprožil ter ga zadel v glavo. Kro-
gle mu je šla v desno lice in vrh gla-
ve ven, tako da je bil na mestu
mrtev.

Radi posamezne neznanega pro-
saka, ki so ga (seveda samo formalno)
priveli "v kribo edino zvezlavane
katoliške cerkve", se je revolu-
cionirala vsa Bosna. A Stadler ni
s tem samo izval mrzno mo-
homedance proti sebi, nego je za seboj
potegnil tudi pojem hravta, za či-
gar predstavitelja se vedno dela. Ra-
zen tega je nadškof Stadler že ne-
stekrat dokazal, da ni noben politik,
marveč da je le političen šušnjar, ki
vedno vse pokvari. Nesmrtno se je
blamiral s takozvanim jeronimsko afe-
rom, ko je ljuto napadel avstro-ogrsko
diplomacijo radi jeronimskega zavo-
da v Rimu, a je moral kasneje vse
pokrovno in devotno preklicati. Do-
sedaj je samo v nazdravicih proklamir-
al, da bi bilo potreba Bosni pri-
klopiti Hrvatski.

Tako je storil te dni v svojem in-
terview v "Neue Freie Presse".

Prejšnji dan je bil v obči prijubljen.

Dom je bil iz Rupe, fara Jelšane v
Istri. Tukaj zapisujo dva brata, v sta-
rej domovini pa starše, brata in se-
stro. Bodil mu lahka tuja zemlja!

Fran Urbancič.

Načrtni kričar dr. Elegovič je že dva-
krat streljal na shodih!

No, zdaj so se dvigne tudi druge
stranke, ki dajo Frankovem v nji-
vem demagoštvu. Spočeta so misili,

da bodo s svojo vhevenost vse pre-
plavili, zakaj oni niso izbirčni v sred-
stvih: terorizirajo, napadajo vsakogar
z koclem in kamenjem, kdo se
samo gane proti njim na shodih. Po-
vod nosijo seboj samokrese. Njih
največ je kričar dr. Elegovič je že dva-
krat streljal na shodih!

No, zdaj so se dvigne tudi druge
stranke, ki dajo Frankovem v nji-
vem demagoštvu. Spočeta so misili,

da bodo s svojo vhevenost vse pre-
plavili, zakaj oni niso izbirčni v sred-
stvih: terorizirajo, napadajo vsakogar
z koclem in kamenjem, kdo se
samo gane proti njim na shodih. Po-
vod nosijo seboj samokrese. Njih
največ je kričar dr. Elegovič je že dva-
krat streljal na shodih!

No, zdaj so se dvigne tudi druge
stranke, ki dajo Frankovem v nji-
vem demagoštvu. Spočeta so misili,

da bodo s svojo vhevenost vse pre-
plavili, zakaj oni niso izbirčni v sred-
stvih: terorizirajo, napadajo vsakogar
z koclem in kamenjem, kdo se
samo gane proti njim na shodih. Po-
vod nosijo seboj samokrese. Njih
največ je kričar dr. Elegovič je že dva-
krat streljal na shodih!

No, zdaj so se dvigne tudi druge
stranke, ki dajo Frankovem v nji-
vem demagoštvu. Spočeta so misili,

da bodo s svojo vhevenost vse pre-
plavili, zakaj oni niso izbirčni v sred-
stvih: terorizirajo, napadajo vsakogar
z koclem in kamenjem, kdo se
samo gane proti njim na shodih. Po-
vod nosijo seboj samokrese. Njih
največ je kričar dr. Elegovič je že dva-
krat streljal na shodih!

No, zdaj so se dvigne tudi druge
stranke, ki dajo Frankovem v nji-
vem demagoštvu. Spočeta so misili,

da bodo s svojo vhevenost vse pre-
plavili, zakaj oni niso izbirčni v sred-
stvih: terorizirajo, napadajo vsakogar
z koclem in kamenjem, kdo se
samo gane proti njim na shodih. Po-
vod nosijo seboj samokrese. Njih
največ je kričar dr. Elegovič je že dva-
krat streljal na shodih!

No, zdaj so se dvigne tudi druge
stranke, ki dajo Frankovem v nji-
vem demagoštvu. Spočeta so misili,

da bodo s svojo vhevenost vse pre-
plavili, zakaj oni niso izbirčni v sred-
stvih: terorizirajo, napadajo vsakogar
z koclem in kamenjem, kdo se
samo gane proti njim na shodih. Po-
vod nosijo seboj samokrese. Njih
največ je kričar dr. Elegovič je že dva-
krat streljal na shodih!

No, zdaj so se dvigne tudi druge
stranke, ki dajo Frankovem v nji-
vem demagoštvu. Spočeta so misili,

da bodo s svojo vhevenost vse pre-
plavili, zakaj oni niso izbirčni v sred-
stvih: terorizirajo, napadajo vsakogar
z koclem in kamenjem, kdo se
samo gane proti njim na shodih. Po-
vod nosijo seboj samokrese. Njih
največ je kričar dr. Elegovič je že dva-
krat streljal na shodih!

No, zdaj so se dvigne tudi druge
stranke, ki dajo Frankovem v nji-
vem demagoštvu. Spočeta so misili,

da bodo s svojo vhevenost vse pre-
plavili, zakaj oni niso izbirčni v sred-
stvih: terorizirajo, napadajo vsakogar
z koclem in kamenjem, kdo se
samo gane proti njim na shodih. Po-
vod nosijo seboj samokrese. Njih
največ je kričar dr. Elegovič je že dva-
krat streljal na shodih!

No, zdaj so se dvigne tudi druge
stranke, ki dajo Frankovem v nji-
vem demagoštvu. Spočeta so misili,

da bodo s svojo vhevenost vse pre-
plavili, zakaj oni niso izbirčni v sred-
stvih: terorizirajo, napadajo vsakogar
z koclem in kamenjem, kdo se
samo gane proti njim na shodih. Po-
vod nosijo seboj samokrese. Njih
največ je kričar dr. Elegovič je že dva-
krat streljal na shodih!

No, zdaj so se dvigne tudi druge
stranke, ki dajo Frankovem v nji-
vem demagoštvu. Spočeta so misili,

da bodo s svojo vhevenost vse pre-
plavili, zakaj oni niso izbirčni v sred-
stvih: terorizirajo, napadajo vsakogar
z koclem in kamenjem, kdo se
samo gane proti njim na shodih. Po-
vod nosijo seboj samokrese. Njih
največ je kričar dr. Elegovič je že d

Jugoslovanska
Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: Fran Medoš, 9478 Ewing Avenue, So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: Jakob Zabukovec, 4824 Blackberry Street, Pittsburgh, Pa.
Glavni tajnik: Jurij L. Brožič, Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: Maks Kriščnik, Box 326, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: Ivan Govž, Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

Ivan Germ, predsednik nadzornega odbora, Box 57, Braddock, Pennsylvania.
Alojzij Virant, III. nadzornik, Cor. 10th Avenue & Globe Street, S. Lorain, Ohio.
Ivan Primožič, III. nadzornik, Box 641, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

Mihail Klobučar, predsednik porotnega odbora, 115, 7th Street, Calumet, Mich.
Ivan N. Gosar, III. porotnik, Box 138, Burdine, Pa.
Janez N. Gosar, III. porotnik, 719 High Street, W. Hoboken, N. J.

Vrhovni zdravnik: Dr. Martin J. Ivec, 711 North Chicago Street, Soliet, Ill.

Krajevna društva naj blagovljivo pošiljati vse dopise, premembre u-
dov in drage listine na glavnega tajnika: George L. Brožič, Box 424,
Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.

Denarne pošiljatve naj pošiljajo krajevna društva na blagajnik:
John Gouze, Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem
drugem. Zastopniki krajevnih društev naj pošljajo duplikat vsake po-
šiljatve tudi na glavnega tajnika Jednote.

Vse pritožbe od strani krajevnih društev Jednote ali posameznikov naj se pošljajo na predsednika porotnega odbora: Michael Klobučar,
115 7th St., Calumet, Mich. Prideljani morajo biti natančni podatki vsa-
ke pritožbe.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko, Dne 1. okt. se je od-
peljalo v Ameriko z južnega kolo-
dvora v Ljubljani 100 Macedonec, 140 Slovenscev, 90 Hrvatov in 40 Čr-
nogorcev.

Prva državna gimnazija v Ljubljani se razdeli na slovenski in nemški oddelki. Vsak oddelek bo imel svojega ravnatelja, katera pa se nista imenovana. Delitev so provzročili Nemci in zdi se, da tudi slovenski kle-
ricali niso nedolžni pri tem.

Preprečena pot. Na Južnem kolo-
dvoru v Ljubljani je 1. oktobra are-
toval stražnik Večerin Franec Ar-
harja, rojenega leta 1883 v Zabrež-
iku, okraj Litija. Arhar se je hotel
odtegniti vojaški dolžnosti in si pre-
skrbel napačni potni list za v Ameriko.
Ker se pa osobni popis ni vjemal,
je moral Arhar iti mesto v Ameriko
v zapor.

Tatinski cigani. V Zgornji Besnici
so okradli cigani več posetnikov po
noči 28. septembra. Cigani so jo od-
kurnili proti Škofti Luki in Logu, koder se je izgubila sied.

Sam se je kaznoval. Delavec Mihail
Jazbec, rodom iz Brežice, je prišel v
gostilno pri "Tavčarjevem dvoru"
na Posavju in tam zahteval žganja,
ter se začel z gostilničarjem prepirati.

Med prepirom je z desno udaril po
kozarenu s tako močjo, da si je pre-
rezal žile in potem odšel iz gostilne
proti Ljubljani. V obližnjem Buzzalini-
jeve tovarne je bil že tako izkrvavljen,
da je omagal in obležal v jarku, kjer
eta ga našla računski narednik Klaic
in posetnica Marija Drešarjeva. Na-
ložila sta ga na voz in ga prepeljala
v delčno bolnišnico.

Nesrečo v kemični tovarni v Mo-
stah. Nedavno je padla v kemični to-
varni v Mostah strojnemu Šarbotu
kislina v oči, da je moral takoj v bol-
nišnico in se se ne ve, še bo š kdaj
videl. Drugi dan okrog 6. ure je pa
zopet padla kislina v oko ključavnici
Birku, ki je moral takoj v bol-
nico. Nekoliko pozneje okoli 8. je za-
piral poslovodja Grablet paro, ki je
grdel v rezervoarju kislino, nekoliko
mešano z vodo. Ker je bila kislina
prav v hipu, ko jo je zapisal, razgre-
ta, je vzkipela, da je ni mogel zapreti
in Grablet je kar omahnil, ker je imel
že svo roko opereeno, da se mu je pre-
ej koža z nje olupila. Spodaj v pri-
staju je imel isti čas opravilo stroj-
nik Arhar, kateremu je prekipečki
kislina začela lititi na glavo. Tekel je k
vodovodu, kjer bi bil najrajsi ostal
vso noč in se zmyval, tako ga je pe-
klo. Sreča pri njem je, da mu kislina
ni prišla v oči, ki so mu ostale popo-
loma zdrave. Iz tovarne se je tako
kadilo, da je bližnji železniški žuvaj
misil, da tovarna gori.

Umrl je v delčni bolnični po dolgo-
trajni bolezni Jos. Pavšek, uradnik
banke "Slavije" in nekdaj dober per-
vec. Pokojnik je bil dolgo let član
kvarteta "Ilirija" poleg Džemanača,
Lillega in Stancarja in mnogo let član
tenorist slovenske opere. — Pel je pri operetnih predstavah že v star-
čitalnici, v novem gledališču pa je ta-

čiti. A ker tega niso mogli izpraviti,
so jo udarili za redarjem, ga obmeta-
li s kamnenjem in razbili dva okna.
Došla policija je arretirala še več na-
dušenih razgražačev.

Hrvatska politika. Budimpešta, 1.
oktobra. Hrvatski ban dr. Rakodzay
pride prihodnji teden v Budapešto,
da sestavi definitivno svoj vladni pro-
gram sporazumno z ogrsko vlado in
vidilnimi osebnimi ogrsko koalicijo.
Zagreb, 1. okt. Ko ogrska vlada odobri-
uje program, razvijal ga bo Rakodzay
v konferenci tistih послancev,
o katerih pričakuje, da ga bodo podpri-
rali pri izvrševanju programa. Vse je
radovedno, kdo bo povabljen v tem
konferencem in kdo bo Rakodzayu
objubil svojo pomoč.

BALKANSKE NOVICE.

Nova vseučiliščna poslopje v Sofiji.
Bolgarska vlada je sklenila zgraditi
novo vseučiliščna poslopje v Sofiji in
je v to svrbo razpisala tri nagrade
za najboljše načrte. Nedavno se je se-
stala komisija, ki je imela nalogo pri-
soditi nagrade najboljšim načrtom.
V tej komisiji so bili pariški arhitekt
Bernier, dunajski arhitekt Helmer,
zastopnika vseučilišča Pavlov in Kal-
ševščik, arhitekta Samardžiev in
Momčilov in delegat ministerstva jav-
nih del. Komisija je prisodila prvo nagrado v znesku 10,000 levov
M. Breasonu, arhitektu v Parizu, II.
nagrado v znesku 7,000 levov arhitek-
toma Gareinu v Bizutu v Ženevi in
III. nagrado v znesku po 5,000 levov
Le Grandu, arhitektu v Parizu. Novo
vseučiliščna poslopje bo stalo tri milijone
levov in se zgradi na trgu Carja
osvoboditelja pred narodnim sobrom.

Moderno poročno naznanilo. V ča-
sopisu "Rus" je bilo nedavno čitati
sledče naznanilo: Za družbo! Vsem
sorodnikom in znancem naznanjam
s tem, da sva se podpisana zdaj
brez cerkevne obrede v brez civilne
zakona postati mož in žena. Prevzela
sva medsebojne obveznosti, ki
so v kulturnih deželih spojene z
rodbinskim življenjem. V slučaju, da
kteri izmed nuj počrški medsebojne
obveznosti, podvrževa se razsodišču,
ki si sama izvoliva. Marija Grigorjevna
Ogus, Aleksander Aleksandrov
Nestor.

Pisateljice. Po vseh deželah nar-
ašča število pisateljic. Na Francoskem
je danes že 20 pisateljic, dočim jih
je pred 20 leti bilo šele 4%. Danes
živi na Francoskem 50,000 moških in
5000 ženskih pisateljic. Na Angleskem
v Ameriki, kjer se ženske
rade bavijo z idealnim in lahkim po-
slom, je vsa literatura romanov v
ženskih rokah.

Kje je JOSIP ERČUL? Rad bi zve-
del za njegov naslov. Kdor izmed
rojakov mi ga naznam, mu budem
zelo hvalezen. Alojzij Brodnik,
P. O. Box 625, Rico, Colo. (16-17-10)

rumunskih listov. V Bukarešti so za-
pri dloveka, ki so ga sumnili, da je
izvrzel uboštvo. Po njegovi izpovedi
se je izkazalo, da so ga v zaporu mu-
čili na najgroznejši način, samo da bi
izsilili iz njega priznanje. Zapri so ga
v strašno ječo, ki je bila 66 cm
dolga, 60 cm široka, a visoka celo tri
metre. Predno so ga zapri, so ga
grozno pretepli in mu ranili celo telo.
Zapri v tako strahoviti sobici je zno-
rel. Zdravniki so konstatirali na nje-
govem telesu dvaindvajset ran z no-
žem, ugrizov, ubodov in iglo itd. Poli-
ciji agentje so na zasiščavanju iz-
javili, da imajo policijske prefekte
na Rumunskem razne priprave za mu-
čenje, da tako izvabijo iz obtožencev
priznanje. Preiskava in zasedovanje
je dokazalo, da so na ta način ubili
več ljudi, za ktere so potem rekli, da
so se obesili v zaporu.

RAZNOTEVOSTI.

Moderno poročno naznanilo. V ča-
sopisu "Rus" je bilo nedavno čitati
sledče naznanilo: Za družbo! Vsem
sorodnikom in znancem naznanjam
s tem, da sva se podpisana zdaj
brez cerkevne obrede v brez civilne
zakona postati mož in žena. Prevzela
sva medsebojne obveznosti, ki
so v kulturnih deželih spojene z
rodbinskim življenjem. V slučaju, da
kteri izmed nuj počrški medsebojne
obveznosti, podvrževa se razsodišču,
ki si sama izvoliva. Marija Grigorjevna
Ogus, Aleksander Aleksandrov
Nestor.

Pisateljice. Po vseh deželah nar-
ašča število pisateljic. Na Francoskem
je danes že 20 pisateljic, dočim jih
je pred 20 leti bilo šele 4%. Danes
živi na Francoskem 50,000 moških in
5000 ženskih pisateljic. Na Angleskem
v Ameriki, kjer se ženske
rade bavijo z idealnim in lahkim po-
slom, je vsa literatura romanov v
ženskih rokah.

Kje je JOSIP ERČUL? Rad bi zve-
del za njegov naslov. Kdor izmed
rojakov mi ga naznam, mu budem
zelo hvalezen. Alojzij Brodnik,
P. O. Box 625, Rico, Colo. (16-17-10)

OGLAS.

DELAVCI, OGIBAJTE SE MIN-
NESOTE! TAM JE ŠE VEDNO
ŠTRAJK ZA PRAVICO DELAV-
CEV. NE POSLUŠAJTE AGEN-
TOV, KI NAGOVARAJO V MIN-
NESOTO!

Pozor Rojaki!

Novoznajeno garantirano marilo za
plešaste in golobradke, od katerega v 6
tednih lepi lasje, brki in brada popol-
nom rastrete, cena \$2.50! Potne noge,
kurje očesa, bradovice in ozoblino. Vam
v 3 dneh popolnoma ozdravim v 75c,
da je to resnica se jamči \$500. Pri na-
ročbi blagovljivo denarje po Post Money
Order pošljite.

Jakob Wahčič,
P. O. Box 69
CLEVELAND, OHIO.

NAZNANILO.

Rojakom Slovencem in bratom Hr-
vatom, kateri potujejo v San Fran-
cisco. Čai, priporočam svoj

SAN BRUNO SALOON.

Postregel jih budem vedno z iz-
vrstno pijačo in finim jedilom. Imam
tudi dobro smodko po nizki ceni.

MARTIN JUDNICH,
580 San Bruno Avenue, near 18th St.,
San Francisco, Cal. (9-23-10)

POZOR, ROJAKI!

Naznanjam rojakom, da se varuje
anteona ŠKRABANJA, doma pri
Kamniku na Kranjskem. Pred par
meseци mi je sporočilo, da se vrne
v stari kraj in dosedaj še ni domu
prišel. Rad bi zvedel, kaj je temu
uzrok. Kdor izmed rojakov je v kaj je
o njem, naj mi blagovljivo naznam,
za kar mu budem zelo hvalezen.
Peter Škerjane, Box 154, Sunny
Side, Utah. (15-17-10)

OGLAS.

Potrebujem dve mladi dekleti; eno
za kuhinjo, drugo za saloon. Plačam
\$20 na mesec in drugo vse prostoto.
Ponudite naj se pošljeno:

Joseph Miklich,
P. O. Salida, Colo. (11-17-10)

JOHN VENZEL,

1017 E. 62nd Street, N. E., Cleveland, Ohio

izdelovalci kranjskih in nemških

HARMONIK.

Delo napravim na sahtevanje narodni-
kov. Cene se primerno nizke, a delo
triravnino do dobr. Triravnini od \$22 do
\$26. Plošče so iz najboljšega cinka.
Izdelujem tudi plošče iz aluminija, niklja
ali medenine. Cena triravnini je od
\$4 do \$8.

TIKE

z uropravnim dobrijem za
čisto uporabno. Torej
je in bojeli najso-
neje poslati na
PR. SAKERJU,
Greenwich, New York, zato
da ne bi izgubite
na nježni obrat.

Brez Zdravja - ni Sreče.

The Collins New York Medical Institute.

V tem mnogo let obstoječem zdravniškem zavodu je na čelu zdravnik "Specialist", kateri ima veliko izkušnjo v zdravljenju vsakovrstnih bolezni. A v svoji mnogoljetni zdravniški praksi, posvetil je največjo važnost zdravljenju. Akutnih kroničnih in zastarelih bolezni MOŽKIH ZENSKIH IN OTROČJIH.

Iz vseh krajev Širne Amerike še mu zahvaljujejo ozdravljeni bolniki za popolno ozdravljenje bolezni z mnogobrojnimi pismenimi zahvalami.

Radi tega pozivlja, da se obrnejo na njega vsi, kateri so bolni slabii in nemocni in katere
drugi niso mogli ozdraviti. Kakor hitro Vašo bolezen natanko pripozna — tako se Vam v obšir-
nem pismu v materinem jeziku naznami celokupno stanje Vaše bolezni — kakor tudi navodilo, kako
se imate ravnavi v zdraviti, da čim prej popolnoma ozdravite, — ako je potrebno — pošle Vam
tudi potrebitna zdravila in sredstva s točnim navodilom, kako se morajo rabiti.

V dokaz njegove spremnosti nekoliko pismenih zahval v sliki od ozdravljenih bolnikov.

Slovenia Medicina Institute

Steš pismom se Vam zahvalju-
jem, ker ste ozdravili moje dete
teake notranje bolezni otetu mu
livljenje pomočjo Vaših dobrih
zdravnikov.

— Bil som pri mnogih
zdravnikih in vsaki mi je rekel,
da moje dete ne more ozdraviti.

Še včasih zahvaljujem in
dovolim da se to natisne v časopisu,
da vidijo rojaki, da ste Vi
edini rojaki, k

Rodina Polaneških.

Roman, poljski spisatelj H. Sienkiewicz, poslovenil Podravski.

(Nadaljevanje.)

S tem se je končal razgovor prvi dan. Zvezar se na Litkino prošnjo sklenili editi drugo jutro k Tumseju, in sicer editi rano, tako da bi obedovali pri Jezeru, potem pa bi se vrnili na voz, ali pa pes, ako Litka ne bi bila preutrujena; vendar pa bi moral biti že ob solinčnem zapadu doma. Waskowski in Polaneški sta dospela pred vilo gospa Emilija že zgodaj pred deveto uro. Oba sta bili že občeni ter sta ju pričakovali na verandu; obe sta bili tako lepi, da je bil stari pedagog Waskowski ves navdušen.

"Bog res časih ustvarja iz ljudi prave cvetje," je dejal, kažč od daleč na mater in hčerk.

Gospa Emiliji in Litki se je pa tudi res divl v Reichenhall. Ona, s svojim angelškim, oduševljivim licem je bila nekako posebitev angelja in materinske zvestobe, a poletu občen; ta pa z nračnimi, velikimi očmi, z rastlinski lasmi in črtami tako nečnimi, je bila videti prej kakor umetniški umotvor nego kot živa deklejka. Dekanat Bukacki je govoril o njej, da je etkana iz megle, le nekoliko zardele od zarje. Bilo je v tej deklici nekaj skoro nadzemskega, in ta utis je še utrjala njena boleznen, njena neizrečena občnost in dozvetnost za utiske. Mati je bila slepo zaljubljena vanjo, vsi drugi istotko. Toda deta, ki se je odlikovalo s posebnostjo že od rojstva se ni dalo pokvariti.

Polaneški, ki je bil v Varšavi zahajal h gospo Emiliji nekolikrat na teden, je bil obema iskreno udan. V mestu, kjer priznajo ženski časti manj nego kje drugje, so ju jeli zlobni jeziki že včeli čez zobe, seveda čisto po krievem, zakaj gospo Emiliji je bila v vsakem oziru čista kakor dete ter je dvigala svoje vzvišeno glavo kvišku k nebesom, kakor ne bi niti vedela za hudobnost na svetu. Bila je celo tako čista, da se ji ni zdela potrebna skrb za ljudsko mnenje. Sprejemala je veseli one, ki jih je imela rada Litka, ter je odklonila nekoliko dobrih ženinov, proglašivši izrečeno, da raste Litke ne potrebuje nikogar več na svetu. Samo Bukacki je trdil, da gospa Emilija upliva na njegove žive. Polaneški pa se je tako pravidil blanikit, ki je obkrožal to kristalno ženo, da se ji nikdar ni bližal z mislimi, ki bi jih bila skala izkušnjava.

Tudi sedaj, po opombi Waskowskega, je edgovoril preprosto:

"Res, obe sta videti odlično." In ko ji je bil pozdravljen, je ponovil kolikor toliko gospo Emiliji to, kar je bilo v tem primeru budilo njegovo pozornost. Ona se je zadovoljno nasmijala, brkone zato, ker se je ta pohvala tikala tudi Litke. Pobiračka skupnje za na pot, je dejala:

"Prejeli sem davi pismo in nalašč sem ga vzel s seboj, da ga vam pokazem."

"Ali ga lahko prečitam takoj?"

"Lahko. Tukaj je!"

In stopali so po poti k Tumseju, gospa Emilija, Waskowski in Litka spredaj, Polaneški pa nekoliko za njimi, z glavo sklonjeno nad pismom.

Pismo je bilo te-le vsebine:

"Predraga moja Emilija! Danes sem prejel Tvoje litanijske samih vprašanj in takoj Ti odgovarjam, zakaj tudi meni se mudi zamenjati s Teboj svoje misli. Gospod Polaneški je odšel v ponedeljek, torej že pred dnevnoma. Prvi dan sem ga sprejela tako, kakor sprejemam vse goste — in niti na misel mi ni prišlo nič; Drugi dan pa je bil praznik, ko sem bila prostna in sva bila skoros vse podlana skupaj, in celo sama, zakaj oče je odšel k Jamishevemu. Kaj naj Ti rečem? Tako prikupevam, je tako odkritosren in ob tem pravi mož? Iz tega, kar je pripovedoval o Litki in o Tebi, sem takoj spoznala, da je dobrega srca. Hodila sva dolgo ob ribniku po vrtu. Obzala sem mu roko, ker si jo je bil ranil na čolniju. Govoril je tako pametno, da sem z vso dušo poslušala njegove besede. Oh, Emilija, sramujem se priznati, toda moja bedna glavica je bila naposled nekoliko zbgana ta večer. Tebi je vendar znano, kako sem tukaj sama, obložena z delom, in kako poredkoma vidim podobne ljudi. Zdelen se mi je, da je gost dovel iz drugega in boljšega sveta. Ne le to, da mi je ugašal, nego tako me je prevzel s svojo prešnlostjo, da zvečer nisem mogla zaspiti, nego da sem neprestano mislila način. Drugi dan sta se z očetom sprila, in od tega sem dobita tudi jaz nekoliko, dasam Bog ve, kaj bi dala za to, da ne bi bilo te stvari med nama. V prvem hipu me je to močno genilo, in ko bi ta odurni človek vedel, koliko sem se najokala v svoji sobi, pa bi me gotovo pomiloval. Pozneje sem si domisnila, da je gotovo zelo vročekrven, da oče ni ravnal prav, in zato se ne jezim več. Naj Ti še spremem tudi na uho, da ta dolg, ki ga ima na Kremenu, ne proda nikomur, naiš bi bilo samo radi tega, da bo imel prilik.

prihajati še večkrat. Da sta se tako slabo razšla z očetom, to ne pomeni nič. Niti oče sam si tega ne žene k srebu, ker je že vsega vajen in se ne meni niti za občutke, niti za preprečenje. V meni ima gospod Polaneški odkritosren prijateljico, ki stori vse, kar ji bo mogoče, da takoj, ko prodamo Magierowko, prenehajo vsi vzroki za nesporenem in zlasti te zoprne denarne stvari. Potem pa mora priti, vajzato, da sprejme svoj denar — kaj ne? Morda sem bila tudi jaz njeni časih kaj pikrava, temu se ni treba čuditi. Ne pravi mu ničesar o tem, kadar ga ugledaš, in ne oštevaj ga; nai je Bog ubrani! Ne vem, zakaj, toda nekako naločno gojim, da ne provzroči pikrosti niti meni, niti očetu, niti mojemu ljubljennemu Kremenu, in mislim si, da bi bilo dobro na svetu, aki bi bili vsi ljudje podobni njemu. Presrečno Te objemljem, predraga moja, in Litko prav tako. Pisši mi o njenem zdravju, kolikor le močno podrobno, in ljubi me, kakor ljubi jaz Tebe."

Ko Polaneški prečita dopis, ga vtakne v stranski žep svoje suknje, nato si jo zapne, si pomakne klobuk na tlinik in naposedl zdrži začuti veliko slast, da bi zlomil svojo palico na drobne kosice in jo vrgel v potok. Vendar pa tega ni storil, nego je zamrl skozi stisnjene zobe:

"Tako! Dobro! Ali pozač Polaneškega? Računati smeš na to, da ti ne napravi krivice. Imej se dobro!" Potem jame govoriti sam sebi tako-le:

"Prav ti je tako! Saj je to angel, a ti ga nisi vreden."

In vnovič se ga polasti volja, da bi zlomil svojo palico na drobne kosice. Sedaj je videl razloženo, da je bila duta se tecklice pripravljena udati se mu z vso vero in v tem zaupanjem, toda on ji je prizvočil takoj izpočetka tako bolestno in zbadljivo ukano, na katero trajta spomin vedno in boli vsepo. Prodati ta znesek, to bi še ne pomnilo ničesar, toda prodati ga človeku, ki ga je kuprili kupiti v tak namen, v kakršnega ga je kupil Matsek, to je bilo tako, kakor bi bil rekel eo ipso gospodiči: "Nečem te — le vezmi ga, ako ti je všeč!" Kako brička je torej ta ukana za njoo po tem, kar je govoril ono nedeljo po teh prijateljskih, odkritosrenih besedah ter obenem določenih za to, da bi ji bili sezale do sreca. Saj so bile določene za to, in Polaneški je čutil, da jih je tako razumel. Mogel si je sedaj ponavljati, kolikorkrat je hotel, da ga ne vežejo k ničemur, da človek, ko se prvič sreča in prvič razgovarja z ženo, počaká same rožičke, kakor polž ter poizkuša, na kakšna je dospel. Vendar pa mu to ni prisnelo tolaže. Sicer pa, ne samo da se ni bil zmožen opraviti sam pred seboj, nego še rajši bi si bil dal začnico. Sedaj je prvič spoznal razložno, da bi si bil lahko pridobil Maričino roko in sreč, in kolikor zanesljiveje se mu je zdelo, da je to mogoče, toliko večja se mu je zdela njegova izguba. Vrhutega se je od onega časa, ko je bil prečital to pismo, pričel v njem nov prevrat. Njegov dokazi, da mora pustiti Marice, so se mu pokazali zdalej nalenosteni in neznaniti. Polaneški je imel navzly svojim hibam dobro sreč, in to pismo ga ni malo genilo. Zato je spomin na Marico h poma oživel v njegovem srcu in spominu, oživel celo tako močno, da si je misli:

"Sedaj se zaljubim vanjo. Sam Bog ve, da res!"

In prevzela ga je takaj ljubezen do Marice, da je morala odstopiti pred njo celo jeza na samega sebe. Trenutek kesnje se je pridružil k ostali družbi, pohitel z gospo Emilijo nekoliko naprej in dejal:

"Daruje mi, milostna gospa, to pismo."

"Z največjim veseljem. Ali ni odkritosren in ob tem pravi mož? Iz tega, kar je pripovedoval o Litki in o Tebi, sem takoj spoznala, da je dobrega srca. Hodila sva dolgo ob ribniku po vrtu. Obzala sem mu roko, ker si jo je bil ranil na čolniju. Govoril je tako pametno, da sem z vso dušo poslušala njegove besede. Oh, Emilija, sramujem se priznati, toda moja bedna glavica je bila naposled nekoliko zbgana ta večer. Tebi je vendar znano, kako sem tukaj sama, obložena z delom, in kako poredkoma vidim podobne ljudi. Zdelen se mi je, da je gost dovel iz drugega in boljšega sveta. Ne le to, da mi je ugašal, nego tako me je prevzel s svojo prešnlostjo, da zvečer nisem mogla zaspiti, nego da sem neprestano mislila način. Drugi dan sta se z očetom sprila, in od tega sem dobita tudi jaz nekoliko, dasam Bog ve, kaj bi dala za to, da ne bi bilo te stvari med nama. V prvem hipu me je to močno genilo, in ko bi ta odurni človek vedel, koliko sem se najokala v svoji sobi, pa bi me gotovo pomiloval. Pozneje sem si domisnila, da je gotovo zelo vročekrven, da oče ni ravnal prav, in zato se ne jezim več. Naj Ti še spremem tudi na uho, da ta dolg, ki ga ima na Kremenu, ne proda nikomur, naiš bi bilo samo radi tega, da bo imel prilik.

"Prejeli sem davi pismo in nalašč sem ga vzel s seboj, da ga vam pokazem."

"Ali ga lahko prečitam takoj?"

"Lahko. Tukaj je!"

In stopali so po poti k Tumseju, gospa Emilija, Waskowski in Litka spredaj, Polaneški pa nekoliko za njimi, z glavo sklonjeno nad pismom.

Pismo je bilo te-le vsebine:

"Predraga moja Emilija! Danes sem prejel Tvoje litanijske samih vprašanj in takoj Ti odgovarjam, zakaj tudi meni se mudi zamenjati s Teboj svoje misli. Gospod Polaneški je odšel v ponedeljek, torej že pred dnevnoma. Prvi dan sem ga sprejela tako, kakor sprejemam vse goste — in niti na misel mi ni prišlo nič;

Drugi dan pa je bil praznik, ko sem bila prostna in sva bila skoros vse podlana skupaj, in celo sama, zakaj oče je odšel k Jamishevemu. Kaj naj Ti rečem? Tako prikupevam, je tako odkritosren in ob tem pravi mož? Iz tega, kar je pripovedoval o Litki in o Tebi, sem takoj spoznala, da je dobrega srca. Hodila sva dolgo ob ribniku po vrtu. Obzala sem mu roko, ker si jo je bil ranil na čolniju. Govoril je tako pametno, da sem z vso dušo poslušala njegove besede. Oh, Emilija, sramujem se priznati, toda moja bedna glavica je bila naposled nekoliko zbgana ta večer. Tebi je vendar znano, kako sem tukaj sama, obložena z delom, in kako poredkoma vidim podobne ljudi. Zdelen se mi je, da je gost dovel iz drugega in boljšega sveta. Ne le to, da mi je ugašal, nego tako me je prevzel s svojo prešnlostjo, da zvečer nisem mogla zaspiti, nego da sem neprestano mislila način. Drugi dan sta se z očetom sprila, in od tega sem dobita tudi jaz nekoliko, dasam Bog ve, kaj bi dala za to, da ne bi bilo te stvari med nama. V prvem hipu me je to močno genilo, in ko bi ta odurni človek vedel, koliko sem se najokala v svoji sobi, pa bi me gotovo pomiloval. Pozneje sem si domisnila, da je gotovo zelo vročekrven, da oče ni ravnal prav, in zato se ne jezim več. Naj Ti še spremem tudi na uho, da ta dolg, ki ga ima na Kremenu, ne proda nikomur, naiš bi bilo samo radi tega, da bo imel prilik.

"Prejeli sem davi pismo in nalašč sem ga vzel s seboj, da ga vam pokazem."

"Ali ga lahko prečitam takoj?"

"Lahko. Tukaj je!"

In stopali so po poti k Tumseju, gospa Emilija, Waskowski in Litka spredaj, Polaneški pa nekoliko za njimi, z glavo sklonjeno nad pismom.

Pismo je bilo te-le vsebine:

"Predraga moja Emilija! Danes sem prejel Tvoje litanijske samih vprašanj in takoj Ti odgovarjam, zakaj tudi meni se mudi zamenjati s Teboj svoje misli. Gospod Polaneški je odšel v ponedeljek, torej že pred dnevnoma. Prvi dan sem ga sprejela tako, kakor sprejemam vse goste — in niti na misel mi ni prišlo nič;

Drugi dan pa je bil praznik, ko sem bila prostna in sva bila skoros vse podlana skupaj, in celo sama, zakaj oče je odšel k Jamishevemu. Kaj naj Ti rečem? Tako prikupevam, je tako odkritosren in ob tem pravi mož? Iz tega, kar je pripovedoval o Litki in o Tebi, sem takoj spoznala, da je dobrega srca. Hodila sva dolgo ob ribniku po vrtu. Obzala sem mu roko, ker si jo je bil ranil na čolniju. Govoril je tako pametno, da sem z vso dušo poslušala njegove besede. Oh, Emilija, sramujem se priznati, toda moja bedna glavica je bila naposled nekoliko zbgana ta večer. Tebi je vendar znano, kako sem tukaj sama, obložena z delom, in kako poredkoma vidim podobne ljudi. Zdelen se mi je, da je gost dovel iz drugega in boljšega sveta. Ne le to, da mi je ugašal, nego tako me je prevzel s svojo prešnlostjo, da zvečer nisem mogla zaspiti, nego da sem neprestano mislila način. Drugi dan sta se z očetom sprila, in od tega sem dobita tudi jaz nekoliko, dasam Bog ve, kaj bi dala za to, da ne bi bilo te stvari med nama. V prvem hipu me je to močno genilo, in ko bi ta odurni človek vedel, koliko sem se najokala v svoji sobi, pa bi me gotovo pomiloval. Pozneje sem si domisnila, da je gotovo zelo vročekrven, da oče ni ravnal prav, in zato se ne jezim več. Naj Ti še spremem tudi na uho, da ta dolg, ki ga ima na Kremenu, ne proda nikomur, naiš bi bilo samo radi tega, da bo imel prilik.

"Prejeli sem davi pismo in nalašč sem ga vzel s seboj, da ga vam pokazem."

"Ali ga lahko prečitam takoj?"

"Lahko. Tukaj je!"

In stopali so po poti k Tumseju, gospa Emilija, Waskowski in Litka spredaj, Polaneški pa nekoliko za njimi, z glavo sklonjeno nad pismom.

Pismo je bilo te-le vsebine:

"Predraga moja Emilija! Danes sem prejel Tvoje litanijske samih vprašanj in takoj Ti odgovarjam, zakaj tudi meni se mudi zamenjati s Teboj svoje misli. Gospod Polaneški je odšel v ponedeljek, torej že pred dnevnoma. Prvi dan sem ga sprejela tako, kakor sprejemam vse goste — in niti na misel mi ni prišlo nič;

Drugi dan pa je bil praznik, ko sem bila prostna in sva bila skoros vse podlana skupaj, in celo sama, zakaj oče je odšel k Jamishevemu. Kaj naj Ti rečem? Tako prikupevam, je tako odkritosren in ob tem pravi mož? Iz tega, kar je pripovedoval o Litki in o Tebi, sem takoj spoznala, da je dobrega srca. Hodila sva dolgo ob ribniku po vrtu. Obzala sem mu roko, ker si jo je bil ranil na čolniju. Govoril je tako pametno, da sem z vso dušo poslušala njegove besede. Oh, Emilija, sramujem se priznati, toda moja bedna glavica je bila naposled nekoliko zbgana ta večer. Tebi je vendar znano, kako sem tukaj sama, obložena z delom, in kako poredkoma vidim podobne ljudi. Zdelen se mi je, da je gost dovel iz drugega in boljšega sveta. Ne le to, da mi je ugašal, nego tako me je prevzel s svojo prešnlostjo, da zvečer nisem mogla zaspiti, nego da sem neprestano mislila način. Drugi dan sta se z očetom sprila, in od tega sem dobita tudi jaz nekoliko, dasam Bog ve, kaj bi dala za to, da ne bi bilo te stvari med nama. V prvem hipu me je to močno genilo, in ko bi ta odurni človek vedel, koliko sem se najokala v svoji sobi, pa bi me gotovo pomiloval. Pozneje sem si domisnila, da je gotovo zelo vročekrven, da oče ni ravnal prav, in zato se ne jezim več. Naj Ti še spremem tudi na uho, da ta dolg, ki ga ima na Kremenu, ne proda nikomur, naiš bi bilo samo radi tega, da bo imel prilik.

"Prejeli sem davi pismo in nalašč sem ga vzel s seboj, da ga vam pokazem."

"Ali ga lahko prečitam takoj?"

"Lahko. Tukaj je!"

In stopali so po poti k Tumseju, gospa Emilija, Waskowski in Litka spredaj, Polaneški pa nekoliko za njimi, z glavo sklonjeno nad pismom.

Pismo je bilo te-le vsebine:

"Predraga moja Emilija! Danes sem prejel Tvoje litanijske samih vprašanj in takoj Ti odgovarjam, zakaj tudi meni se mudi zamenjati s Teboj svoje misli. Gospod Polaneški je odšel v ponedeljek, torej že pred dnevnoma. Prvi dan sem ga sprejela tako, kakor spre